

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

S prihodnjo številko začnemo drugo polletje. Prijazno vabimo k novi naročitvi. — Cenjene naročnike, ki še dosedaj niso poslali naročnine za tekoče leto ali pa, da so poslali samo za pol leta, vljudno prosimo, naj bi zaradi reda kmalo doposlali malo svoto 2 kron, ozir. 1 krone.

Gospodarske stvari.

O vzgoji žrebet.

Konjereja se je na Kranjskem od l. 1869, ko se je naštel 19.782 kônj, do konca l. 1900 povzdignila na 24.821 kônj. Čeravno se v tem kaže napredek, vendar ni v istem razmerju, kakor v drugih kronovinah naše države, kjer je število kônj narastlo na 4 milijone in v tej panogi Avstro-Ogrsko nadkrilujete le Rusija z 21 milijoni in Nemško cesarstvo z nad 4 milijoni konj. Konjereja zahteva korenito znanje, praktične skušnje, posebno veselje in se zlasti tam s pridom goji, kjer imajo prostrane pašnike in ravnine, v Alpskih deželah je manj izdatna, in jo izpodriva govedoreja. Osebito pri nas na Kranjskem priprosti kmetovalec ne polaga na umno konjerejo isto važnost, da bi postala dobičkonosna, ampak on upotrebljuje konje le za uprežno živino, ki jo skuša po mogočnosti izkoristiti, na to se pa dovolj ne ozira, da bi si zboljšaval pasmo, in si sploh vzgojil lepšo in krepkejšo živino. Največ se greši že pri vzgoji žrebet. V povzdigo kmetijskemu stanu je pa, da ta nemarnost zgine med premnogimi našimi gospodarji, ki se pečajo s konjerejo, kajti tudi pri tem si more umen kmetovalec mnogo pridobiti. O umni vzgoji žrebet v prvem letu velja po „Kmetovalcu“ to-le navodilo:

1.) Pregovor slove: „Kobila ti da žrebeta, konja pa moraš sam narediti“. Ta pregovor hoče reči, da je zelo važno, odbirati za pleme dobre kobile in žrebce, da pa to ni še vse, da je od tebe zavisno, da vzgojiš iz lepega žrebeta tudi lepega konja. Če imaš še tako lepo in za pleme sposobno žrebe, s slabo vzrejo ga lahko popolnoma pokvariš.

2.) Vzreja žrebetova se ne prične z dnevom, kadar ga kobila stori, ampak že ob času, ko je še v materinem životu. Le če dobro in pravilno ravnaš s kobilo, ti stori lepo žrebe. Po nekaterih naših krajih, zlasti na Gorenjskem, delajo po zimi tako silno z brejimi kobilami, da skote potem medla žrebeta, ki največkrat kmalu poginejo, če kobila ni morda že popred izvrгла. Dvajset goldinarjev, ki so jih prislužili z delom, potem petkrat izgube, ker niso odredili žrebeta.

3.) Posebno skrb imej ob porodu. Kadar se kobili bliža čas, imej vedno blizu izkušnega človeka, ki po-

maga, če je treba. Kobili nastelji dobro in mehko. Potrebno ni, siliti kobilo k porodu, zlasti ne daj pre-zgodaj predreti mehurja, ki dela pot mladiču. Če je pa mehur prezgodaj počil in se kobila težko vžrebi, moči ji dotične dele z gorkim mlekom. Mehur je najbolje, da sam počí.

4.) Mladiča je počasi ven vleči in le takrat, kadar ima kobila popadke. Kadar je že glava zunaj, zlasti počasi vleči, da se popkova vez ne odtrga prekratko; to ima lahko zle posledke.

5.) Posebno pazi na popek. Če se popkova vez ni odtrgala sama, odreži jo mladiču 6 do 8 centimetrov od trebuha in jo podveži s prav čistim, širokim in mehkim trakom. Če popkovo vez podvežeš z umazanim trakom, lahko pritisne prisad, ki je zelo nevaren. Popek bodi vedno snažen in če je le mogoče, ga omivaj s karbolno vodo. Mnogo bolezni dobivajo žrebeta zaradi nesnage na popku, zlasti se vnemajo členi, pleča, oči in možgani.

6.) Po porodu odrgni kobilo do suhega. Če posteljica ne gre od kobile v 24 do 36 urah, naj jo odstrani živinozdravnik.

7.) Mlezvo t. j. prvo mleko po porodu, mora dobiti mladič, da si čreva čisti materine smole.

8.) Če je vreme, morata starka in mladič iti vsak dan na plano; ko kobila prične delati, naj jo mladič povsod spremlja, koder je mogoče. Kadar mladič prične jesti, prični mu pokladati zdrobljenega ovsa.

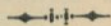
9.) Prvo leto žrebe najbolj raste. Dobra krma je zatorej v tem času nad vse važna.

10.) Če se žrebe vsak dan ne pregiblje dosti, nikar ne misli, da si vzrediš dobrega konja. Žrebe, ki je vedno v hlevu, dobi mehke kosti in nizka kopita, ki le navzpred rastô in bicelj vedno bolj k tlem tišče. Žrebe, ki živi vedno v hlevu, divja, kadar ga pripelješ na plano, semtertja in se pri tem poškoduje ter dobi bolezni na kitah in v členih. Kadar je žrebe potno, glej, da se ne prehladi.

Nadaljno oskrbovanje v drugem in tretjem letu obstoji v tem, da se drži žrebe vedno snažno, kar se doseže z rednim in pogostim štrigljanjem, umivanjem in drgnenjem s slamo; tudi se ga mora privaditi, da rad noge privzdiguje, da se ga s tem privadi na podkovanje. Žrebeta se ne sme dražiti, tepsti, trpinčiti itd.

Po dovršenem tretjem letu se žrebe polagoma privadi na obrzdanje, okomatanje in v družbi s starejšim, mirnim konjem ob jednom na vožnjo in tako v uporabo za opravljanje lažjih kmetijskih voženj. Pri tem se naj pazi, da se ne navadi raznim nečednostim in napakam,

zato je treba ž njim sicer resno, s preudarkom, a z ljubeznijo postopati, čemur so starejši in pametni posli boljši, nego mladi. Najbolj škodljivo je, žrebe s pretežno uprego preobladati, ga poditi, potem ga puščati na prepihu itd. Na tak način se žival ugonobi ali pa dobi kal raznim boleznim in napakam. Slednjič je samo ob sebi umevno, da upliva ugodno na razvitek žrebeta dobra, prikladna in vedno polagana krma, in suhi, zračni hlevi, kakor je to tudi pri govedoreji prvi pogoj umne živinoreje.

Politični pregled.

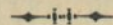
Kralj srbski Aleksander in kraljica Draga umorjena. To je najnovejša novica, ki je na praznik svetega Rešnjega Telesa pretresla ves svet. Poleg tega je umorjenih še 17 drugih oseb na kraljevem dvoru. Najpreje podamo o teh dogodkih natančneje poročilo: Umor se je izvršil med polu 11. in 2. uro po noči od srede na četrtek 11. t. m. — Ustajo je prvi pričel 6. pešpolk, ki je obkrožil kraljevo palačo. Častniki tega polka so udrli v kraljevo palačo, na čelu jim adjutant kraljev Lazarevič, ki je razrušil vrata kraljeve spalnice. Iz spanja preplašenemu kralju je Lazarevič podal odpovedno listino, v kateri je bil tudi stavek, da je njegova ženitev s kraljico Drago prinesla silno nesrečo v Srbijo. Kralj je pograbil listino in jo vrgel na tla, jo pohodil ter zgrabil revolver in ustrelil adjutanta Lazareviča, ki se je zgrudil mrtev kralju pred noge. Na to je skočil pred kralja drugi adjutant, ki je bliskoma pobral listino in jo še enkrat pomolil kralju v podpis. Kralj je skočil preko trupla Lazarevičevega v spalnico kraljice Drage in zaloputnil vrata. Kralj in kraljica sta na pol oblečena bežala po stopnicah. Tu so stali drugi uporni častniki, ki so kralja in kraljico na stopnicah ustrelili. Zopet drugi častniki so udrli v sobo ministerskega predsednika Markoviča in ga ustrelili. Istotako se je zgodilo z vojnim ministrom. Kraljevska telesna straža je hotela kralju pomagati, ter je nastopila proti upornikom. Med tem polkom in ostalimi polki se je vnel krvav boj, v katerem je bilo mnogo vojakov (pravijo da 300) ubitih, med njimi dva polkovnika. Vstaši so v par trenutkih alarimirali ostalo posadko in skoro so bili zmagovalci tudi nad kraljevo telesno stražo. Tudi uporni topničarji so pripeljali svoje topove pred kraljevi grad. Mej tem, ko se je sestavljalo novo ministerstvo, sta hotela pobegniti brata kraljice Drage, ki sta pa bila na cesti ustreljena. — Občinstvo je mirno vsprejelo to grozno novico, razobesilo je zastave, a ne črnih, ampak narodne, ter že pozdravlja novega kralja, ki je baje na poti v Beligrad in se zove Petar Karagjorgjevič. Sestavilo se je tudi že novo ministerstvo.

Završen je s tem dvojni boj, ki ga je bil kralj Aleksander (roj. 14. avgusta 1876) iz rodbine Obrenovičev, po eni strani z rodbino Karagjorgjevičev, ki so vedno povdarjali svoje pravice do kraljevega prestola, po drugi strani pa s svojim narodom, kateremu ni bil očetovski vladar, marveč silovit nasilnik. Kar se mu ni brezpogojno pokorilo, je odstranil. So bili sploh vsi Obrenoviči taki, a pri zadnjem kralju je bila še njegova soproga, Draga Mašin, častihlepna, zvita, samopridna žena, ki ga je pripravila do marsikakega nepremišljenega koraka. Grozen je krvavi konec, ki ga

je storil mladi kralj; gotovo bodo ti potoki tako siloma prelite krvi padli nazaj na storilce in narod. A istotako se lahko vpraša: ali pa so s to krvjo že umite neštete krivice in tudi obilna kri naroda srbskega, ki mu jo je puščala vladarska rodbina Obrenovičev? Ne smemo prezreti, da ga ni na svetu tako visocega gospoda, da bi smel še tako nizkemu delati krivico. Grdo je sicer in nedopustno, da so ravno vojaki, ki so zvestobo prisegli svojemu kralju, da so ravno ti segli po morilnem orožju zoper svojega kralja. Saj bi se bilo tudi kako drugače dalo iznebiti neljubega in nepripravnega kralja. A sila izziva silo, in kdor se igra z narodom, se igra z ognjem. Gotovo je treba oblast spoštovati, in tudi od te strani je umor kralja vreden najhujše obsodbe; a kdor ima oblast, je ne sme zlorabiti, s tem si oblast sama izpodkopuje svoj ugled in svojo moč. Bog, ki je pripustil to žaloigro v svarilo in nauk vsem, visokim in nizkim, On naj podeli stiskani Srbiji mir, da se bo okrepila pod modrim vladarstvom moža, kateremu bo poverjena prva in največja skrb za narod!

Da ne bo krvavi dogodek v Belemgradu brez upliva na Macedonijo, bi bilo skoraj nemogoče, in državni strahoma gledajo na Balkan in niti slutiti si ne upajo, kaj zna zdaj vse biti. Prav lahko smo pa i mi v strahu za Hrvaško. Kruta sila vlada tam dalje, oblastniki narod kar dražijo k upor, mesto da bi ga pomirili. Cele polke avstrijske vojske pošiljajo dol, a miru neče biti! Spet je veliko mrtvih in ranjenih, policaji in uradniki popuščajo državno službo, cela dežela je pripravljena na upor. Razmere so res neznosne. Le potrpežljivosti Hrvatov se je zahvaliti, da se niso prigodile še hujše stvari. Pa ko bi se kaj prigodilo — Bog obvaruj in odvrni to nesrečo! — nihče ne bo vprašal po krivicah narodu prizadetih, marveč govoril le o podivjanosti naroda. Narod je pač tak, kakor ga hočejo njega voditelji in oblastniki.

Še nekaj. 7. junija so v Ljubljani obhajali nemški turnarji 40 letnico obstanka tega društva. Izživali so s tem, da so izobesili frankfurtarske zastave (črno-rumena-rudeča). Čemu izzivanja? Mar hočejo tudi v Ljubljani vprizoriti Zagreb? Prava pot je to. Trdi se vkljub zanikanju z nemške strani, da so v tla pomandrali avstrijsko zastavo, ko je policija odstranila izdajske nemške zastave. In kdo se zmeni za to? Pri Slovencih bi bil samo sum obudil celo kôpo preiskav. Nek Nemec je Slovincem tudi pretel s samokresom.

LISTEK.

V RIM!

(Dalje.)

Bologna.

Zgodaj smo zlezli izpod odej drugo jutro. Silno neprijetno nam je bilo z gorkimi nogami stopiti na mrzli kameniti tlak. Za nas ta stvar ni nič kaj mikavna, a skoraj povsod po Laškem smo našli kamenita tla po sobah. Pravijo, da se v takem tlaku kaj radi zarede škorpioni. No, je pa še boljši naš lesen tlak z malimi našimi „živalicami“. Kaj živo smo občutili nek drug nedostatek ne samo v tej hiši, koder smo mi prenočevali, ampak tudi po drugih gostilnah, hotelih in hišah so tožili o tem in to povsod koder smo hodili v Italiji. Neki skriti, a potrebni prostori po hišah so premalo skriti, a silno nedostopni in nerodni. Zdi se, kakor da Lahi ne uvidevajo

potrebe, urediti te prostore. In še plačati moraš marsikje, da smeš tja!

Tema je bila in tudi megla, ko smo korakali drug za drugim proti kolodvoru. Meni so — ne vem zakaj ravno meni — poverili nalogo, naj vso našo družbo privedem srečno tja. Kosmata kapa, to ni igrača: v tujem mestu, temi in megli ob zares beraški razsvetljavi priti na pravi kraj. A hvala Bogu, prišli smo, izvzemši enega. Ta je menil, da boljše pozna ulice po Padovi, in hodil je na lastno pest, a skoraj bi bil utonil. Padel je v neko vodo in ves moker pritaval vendar le že ob zadnjem zvonjenju na vlak. Sicer žalosten položaj, a vendar se nismo mogli ubraniti smeha, ko smo uzrli to žalostno postavo. Še več pa je bilo smeha, ko se je preoblekel in na vlaku izobesil svojo mokro obleko.

Sedaj je bilo v vlaku že več reda, skoraj polovica naše skupine se je bila znašla tu. To nas je spravilo v dobro voljo. Pridno smo na postajah kupovali laško vino, prigrizovali izdelke domače mesarske obrti, si izmenjaje pravili dogodke v Padovi ter Lahom ob železni progi, zlasti paznikom, puščali za spomin prazne steklenice-pletence. Ti pazniki! Moram pač reči paznice: kajti ženske stoje ob progi s pazniškim klobukom na glavi in zastavo v roki.

Vlak je drvil po krasni ravnini. Proti vzhodu, kar daleč nese oko, sama prostrana ravan, na severozapadni strani pa se čedalje bolj umikajo našim očem gorski velikani tirolskih alp. In ta ravnina je v najlepšem zelenju. Ravno izpeljane ceste se pravilno križajo v trikotih in kvadratih, ob obeh straneh obsajene z drevjem. Polje prepreženo je z jarki, po katerih se za polja blagodejno pretaka voda nešteti bližnjih rek, preko katerih hiti vlak. Mnogo rek in potokov pa je silno majhnih, le široki, peščeni prodi pričajo, da so potrebni močni mostovi in dolgi, široki nasipi, kadar pridrve silne vode iz planin. Velikastna reka je Pad (Po). Ta, dejal bi, brezmejna širjava! Poldrugo minuto je vozil vlak po velikanskem mostu nad široko gladino, ki nosi že precej velike jadrenice. Trta se ovija po murbah ob njivah, od enega drevesa do drugega. Kako krasen pogled mora to biti, kadar je trta polna žlahtnega grozdja! Mesta in vasi kar frče mimo nas, mesta slavná po svoji zgodovini, a mi hitimo dalje proti Bologni. Vlak se ustavi za dve uri. Torej hitro v mesto.

Toraj le brž v mesto! Nabašemo se v tramvaj, kar le ima prostora. Kako krasna je cesta, po kateri se vozimo! Še vse lepši, obokani hodniki ko v Padovi so ob obeh straneh ceste. Izložbe prodajaln polne najlepšega blaga, da kar vid jemlje. Visoke, mogočne palače, starodavne, lepe cerkve, tu in tam kak spomenik, a nimamo prav nič časa ogledati si vse te krasote. Škoda zares! v Padovi smo cel dan postavali, a tu samo dve uri. Slednjič se naš voz ustavi na trgu Viktorja Emanuela. Kam naj najprvo obrnemo svoje oči? Zanima nas veliki Neptunov vodnjak iz brona, pred državno palačo zre ponosno na trg bronasti kip papeža Gregorja XIII., rojenega v Bologni, ki je l. 1582 popravil julijanski koledar in uvedel novi, po njem imenovani gregorijanski koledar. Spomenik kralja Viktorja Emanuela se kar izgubi na tem prostranem trgu, posebno ko uzremo zares velikansko cerkev sv. Petronija, zaščitnika mesta, ki je tu blagodejno deloval kot škof v začetku 5. stoletja. Pročelje nas kar potlači, ki smo vajeni gledati le male stavbe. A eno precej zapazimo: nedovršeno je. L. 1394 so hoteli vse pročelje obložiti z marmorjem in relief-podobami in res začeli s tem delom, a l. 1530. so prenehali, bržčas jim je zmanjkalo potrebnega drobiža. Pa kar je na-rejenega, je nepopisno lepo in umetno. Po več stopnicah pridemo do mogočnih cerkvenih vrat. Notranjščina je po sodbi veščakov najplemenitejša gotska stavba na Italijanskem. Pri-prosto, lepo, sorazmerno in drzno je vse izpeljano. Na 12 močnih večogelnih slopovih sloni obok srednje ladije, vspešno s to ste dve stranski ladiji z 12 kapelami. Srednja ladija se skoneče v prostoren prezbiterij. Cela cerkev meri 117 m (približno trikrat toliko ko kapiteljska cerkev) srednja ladija je široka 15 m, visoka 40 m. Da je polna najbolj umetnih slikarij na zidu, na platnu in tudi na steklu ter izdelkov kiparske umetnosti, bi bilo odveč omenjati, kakor je bilo premalo časa si jih ogledati natanko.

Brž brž drvimo iz te cerkve dalje v drugo, koder je videti sv. Katarina iz Bologne. Umrla je leta 1463. v samostanu

Klarisarič, ki se drži one cerkvice. V posebni osmokatni, silno bogati kapelici, ki je bila razsvetljena z električno lučjo, sedi svetnica na lepem stolu nestrohnjena, le koža je nekoliko po-črnela, sicer pa telo popolnoma dobro ohranjeno. Čudni občutki pač morajo navdati vsakterega vpričo tega očitnega čudeža. Duhovniki so ji smeli poljubiti roko, drugi le nogo, ki sloni na majhni blazini. V tej kapelici je shranjenih veliko svetinj, to je stvari, ki jih je svetnica rabila. Kazali so med drugim tudi gosli, na katere je igrala. Svetost in veselost si ne nasprotujeta, mi je šinilo v glavo ob pogledu na one gosli, in še manj bom verjel onim, kojim je svetost in pobožnost isto, kar pusta resnost in tožna černost.

Še danes me popade, kadar se spomnim, da v Bologni nisem videl onih dveh visečih stolpov: Asinelli in Garisenda iz 12. stoletja. Prvi je 97 m visok in je nagnjen za 1 m 2 dm, drugi visok 49 in pol m pa visi kar za 3 m. Pa tako blizo sem bil, samo dve ulici vmes, in ne! Krivo je temu, da se mora človek držati družbe, katera noče ubogati in ima toliko želja, kolikor, ne glav, ampak očí, a malo prevdarnosti, da bi se dragi čas prav izrabil.

V čakalnici na kolodvoru nas je čakalo mrzlo kosilo: V papirnati vreči mesnina, sir, pecivo, kruh in steklenica vina z oranžami. Le hitro v voz, ker vlak skoro odide. Za mizo nam bodo danes enkrat kolena. In danes bomo videli morje! Danes bomo v Loreti! Vlak, vozi hitreje, da čim preje vidimo to dvoje.

(Dalje.)

Píše se nam:

Iz Šmihela pri Žužemperku. — [Za zadnjo številko prepozno došlo.] — Skoro v vsaki župniji na Kranjskem obhajal se je že sv. misijon, v nekaterih že po večkrat, le mi šmihelski župljani pismo bili še tako srečni.

Veliko je bilo toraj veselje med nami, ko se nam je na belo nedeljo raz prižnice oznanilo, da se bo pri nas sv. misijon obhajal od 2. do 3. nedelje po veliki noči. Res vešelo je moralo biti vsako dobro srce in oko, videče, kako veselo je ljudstvo vrelo k misijonskim govorom in kako pazno jim je sledilo. Cerkev je bila trikrat na dan natlačeno polna. Vse delo na polju je počivalo, nisi zapazil tam človeka. Vasi so bile videti kakor izmrle, le tu in tam si opazil kakega varha, ki je varoval otroke iz več družin, res božje oko je čulo nad nami, da se ni nobena nesreča pripetila. Velikanska je bila sklepna procesija kakoršne še Šmihel ni videl. Župnija šteje komaj 1000 duš in vendar je bilo 1200 obhajil, ker so se tudi sosedne župnije vdeleževale.

Gospodom misijonarjem iz reda Jez. pa kličemo iz dna srca, Bog vam povrni vaš trud, ki naj rodi obilen sad.

12. maja imeli smo svojega višjega pastirja med sabo, prišli so delit zakrament sv. birmе našim otrokom, nas odraščene pa potrdit v sklepah sv. misijona. Njih prijazno vedenje omililo se je vsem, ni toraj čuda, da so si srca vseh pridobili.

Odhajajočim smo klicali, Bog nam ohrani še mnogo let priljubljenega in vnetega Višjega pastirja, na svidenje!

Janez Zupančič, župnik, v imenu župljanov.

Od sv. Duha nad Krškem. — Precej let nazaj nam ni Bog pripustil, da bi praznovali binkošti našega patrona sv. Duha, ob tako lepem vremenu kakor letos. Radi tega je tudi k nam došlo mnogo ljudstva iz bližnjih far. Marsikaterega je rado-vednost prignala poslušati propoved pretečeno leto došlega č. gospoda kaplana, zraven pa tudi novih, močnih orgel glas. Kar gotovo je bilo za obe strani ljudstvo zadovoljno. — Po dokončanej cerkveni slavnosti je pa seveda tudi dovoljeno, da se ljudje nekoliko razvedrijo. Radi tega smo že prej naprosili, da je prišel k nam naš rojak g. Franc Novak iz Mokronoga. In v resnici moramo izreči, da je umetnik prve vrste na citrah. Doseči bi ga moral le absolviran virtuozi bodisi iz Prage ali z Dunaja. — Kadar Bog nam njega vzame iz sveta, gotovo bodo pretekla stoletja napreden se bo nam Dolenjecem rodil eden njegove vrste, kar se tiče godbe na citrah. Kar pa zastran letine pregovorimo, je pa dosedaj še vse v prav lepem stanu. Grozdja je sicer manj na trsu nego pretečeno leto. Pa da bi le to rastle v lepšem vremenu kakor lansko leto;

saj smo zadovoljni tudi z manjšim pridelkom samo, da bi isti bil močnejši in sladkejši. Strneno žito obeta nam sedaj najlepše. Da bi le Bog nam bil toliko dober, da bi nam še nadalje pošiljal, lepo, tiho vreme brez toče in viharja. J. P.

Domače vesti.

(Sv. Oče Leon XIII. umira.) Ta prežalostna vest došla je ob sklepu lista.

(Napad na avstrijskega cesarja.) — 12. t. m. planil je slaboumen človek z gorjačo nad cesarja, ki se je peljal v svoj grad, in zamahnil, a hvala Bogu, ni zadel. Ljudstvo je hotelo napadalca raztrgati in ga je policija komaj ubranila.

(Nadvojvoda Jožef Ferdinand) v Novem mestu. Visokega gosta je imelo minole dni naše mesto. V sredo 3. junija pripeljal se je z dopoldanskim vlakom Njegova ces. visokost, nadvojvoda Jožef Ferdinand v Novomestu, da se vdeleži taktičnih vaj v novomeški okolici pod poveljništvom fml. pl. Chavanne. Oficijelnega sprejema ni bilo. — Nastanil se je g. nadvojvoda v prostiji. Ravno tam je stanoval s svojim adjutantom generalni major pl. Manussi, ki je bil tudi spremljal cesarja Maksa v Mehiko in bil izgojitelj g. nadvojvode Jožefa Ferdinanda. G. nadvojvoda je jako ljubezniv in prijazen. Govori in vede se naravno, ne prisiljeno, a vkljub temu jako fino. Dober izgled za marsikoga. Zanima se za vse. Novomesto in okolica sta visokemu gospodu jako dopadla, le mostov čez Krko je g. nadvojvoda pogrešal. Kapiteljsko cerkev in kripto si je g. nadvojvoda natanko ogledal in se jako pohvalno izrazil o popravljeni cerkvi. Hvalil je slikarje, posebno so pa dopadla visokemu gospodu slikana okna, o katerih se je izrazil, da so jako fino slikana. G. nadvojvoda se je tudi pripeljal v cesar Franc Jožefovo bolnišnico čč. usmiljenih bratov v Kandijo. Gg. oo. prior in subprior sta Njegovo cesarsko visokost sprejela pri vratih. Pridružil se jima je v veliki dvorani bolnikov še sekundarij gospod dr. Hubad. Natanko si je ogledal vse prostore in gosp. sekundarija vprašal za boleznih raznih bolnikov. Jako mu je dopadla operacijska dvorana. Pri odhodu je gospod nadvojvoda č. o. priorju obljubil, da kadar pride zopet v Novomesto, bo gotovo obiskal svoje ljube usmiljene brate. Obedoval je s častniki vred v hotelu „Schwarz“. A tudi g. Zure, vulgo Štembur, je imel čast streči dvakrat visokemu gostu, ko so bili mimogrede vzeli predjužnek. V soboto popoldne je bil sprejet novomeški kapitelj. Jako ljubeznjivo in prijazno je govoril g. nadvojvoda z vsakim članom kapiteljna. Blagovolil se je g. nadvojvoda tudi vpisati v spominsko knjigo meščanske garde, kjer so vpisani že: cesar, 8. majnika 1869 v Brežicah, kamor se je bila tedaj podala deputacija garde pozdravit Nj. Veličanstvo; nadvojvode Albreht, (18. julija 1872), Rainer (9. septembra 1895), Leopold Salvator (18. junija 1895) in veliko generalov. Storila sta to tudi oba generala. Ob 5. uri 25 minut popoldne je g. nadvojvoda zapustil mesto. Na kolodvoru so se še od g. nadvojvode poslovili: prošt dr. Elbert, vladni svetnik Friedrich in mestni župan pl. Sladovič. Zbranega je bilo veliko občinstva. Od vsakega teh gospodov se je visoki gospod še jedenkrat prav prijazno poslovil in podal roko. Ko je vlak začel odhajati, je g. nadvojvoda, stoječ pri oknu svojega vagona, dokler se je vlak videl, mahal z roko v pozdrav.

(Osebna vest). C. kr. deželno-vladni koncipist g. Friderik Sima prideljen je začasno c. kr. okrajnemu glavarstvu v Rudolfovem, dokler se ne vrne iz 6 tednega odpusta c. kr. vladni tajnik gospod Karol Ekel.

(Birma preložena). Ker bo 29. t. m. posvečen novi opat v Zatičini, se red kanonične vizitacije in sv. birne v naši dekaniji spremeni tako le: v sredo 1. julija v Šempetru, v četrtek 2. jul. v Šmarjeti, v petek 3. julija v Beli cerkvi, v soboto 4. jul. v Šmihelu, v nedeljo 5. julija na Toplicah, v ponedeljek 6. jul. Podgradom, v torek 7. julija v Stopičah, v sredo 8. julija v Brusnicah.

(Občinski odbor na Dvoru) izvolil je v svoji seji dne 7. junija t. l. enoglasno svojim častnim občanom domačega nadučitelja g. Stipko Jelenca.

(Procesija sv. Rešnjega Telesa) se je vršila v prav lepem redu, ob izvanredno obilni udeležbi vseh stanov, zlasti veliko jih je bilo z gorečimi svečami. Bali smo se dežja,

ker je v jutro precej deževalo, a bilo ga je le toliko, da ni bilo prehude vročine in prahu.

(Cistercijski samostan) v Zatičini dobil je opata v osebi dosedanega priorja preč. g. P. Gerarda Maier-ja. Rojen je bil novi opat l. 1855, l. 1883. posvečen v mašnika, l. 1898. je prišel v novooživljeni samostan v Zatičini, kateri se je pod njegovim odločnim a tudi previdnim in modrim vodstvom v teh par letih vsestransko povzdignil. Tega imenovanja se vesele njegovi podložni, katerim je skrben oče in vzoren zgled, radujejo se njegovi mnogoštevilni prijatelji, ker jim je zvest, odkritosrčen in vedno vesel prijatelj. Naj bi novi opat nosil mitro mnogo let Bogu v čast, samostanu v rast, novi domovini pa, za katero je res vnet, v dušno in telesno korist. Na mnogaja, srečna leta! Umeščen in posvečen bo novi opat na praznik sv. Petra in Pavla. — Prior je postal dosedanji subprior preč. g. P. Gabriel Rüttimann.

(Ljudska veselica na prostem.) Z ozirom na naznanilo meščanske godbe v „Dol. Novicah“ z dne 1. junija 1903 št. 11 izjavlja odbor Dol. Sokola, da pri navedeni veselici ne sodeluje, ker odbor ni bil o tem pravočasno obveščen in Dol. Sokolu radi nepričakovanih ovir ni mogoče s telovadbo nastopiti.

Odbor Dol. Sokola.

(Vabilo). Vsi častiti udje dijaškega podpornega društva v Rudolfovem se vljudno vabijo k občenemu zboru tega društva, ki se vrši v ponedeljek, 22. junija t. l., ob 6. zvečer v konferenčni sobi c. kr. gimnazije. Na dnevnem redu je 1.) poročilo o delovanju podpornega društva šolskega leta 1902/03, 2.) volitev dveh pregledovalcev računov, 3.) volitev novega odbora, 4.) poročilo o delovanju dijaške kuhinje v šolskem letu 1902/03.

Vodstvo dijaškega podpornega društva.

V Rudolfovem, 9. junija 1903.

(Dol. Sokol) naznanja, da se bo vršila redno vsak torek in petek telovadba in sicer v dveh oddelkih od 7.—8. ure zvečer za starejše gospode in od 8.—9. ure za mlajše. Podučevanje v telovadbi sta prevzela gg. br. Jeglič in Kocmur. — Zaradi določitve oddelkov in drugih odredb vabijo se vsi gg. bratje sokoli prihodnji torek 16. t. m. ob 8. uri zvečer v telovadnico.

Odbor Dol. Sokola.

(Mestna hranilnica v Novem mestu). V mesecu maju 1903 je 215 strank vložilo 107.496 K 81 h, 240 strank vzdignilo 100.908 K 19 h, torej več vložilo 6.588 K 62 h, 13 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 9.600 K — h, 112 menic se je eskomptovalo za 38.465 K — h. Stanje vlog 2.276.742 K 05 h. Denarni promet 423.426 K 89 h. Vseh strank bilo je 878.

(Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico), registr. zadruga z neomejeno zavezo imela je meseca maja 1903 prometa K 67.643.07. Vložilo je 47 strank K 19.799.43, dvignilo 56 strank K 7.855.86. Posojil je bilo danih 43 strankam K 20.360.—, a vrnjenih je bilo od 10 strank 2.068.—. Število zadrušnikov koncem meseca 926.

(V bolnišnico Usm. bratov v Kandiji pri Novem mestu) se je sprejelo meseca maja 165 bolnikov, koncem aprila jih je ostalo 79, skupaj 244. Od teh se jih je ozdravilo 107, zboljšalo 29, neozdravljenih je bilo 16. Umrlo jih je 6 in sicer: 1 vsled ostarelosti, 1 vsled jetike, 1 vsled žarkogljivosti, 1 vsled plućnice, 1 vsled srčne hibe, 1 vsled zadržanosti kile. V Oskrbovanji ostalo jih je 86. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom preteklega meseca 2794.

(Razstavo umetnega vezenja) v zvezi z brezplačnim naučnim tečajem za vezenje priredi od 1. do 15. julija v gosp. Jakše-tovi gostilni „pri slonu“ v Novem mestu znana tvrdka Singer Co., delniška družba za šivalne stroje. V obče opozarjamo častite bravce na tozadevno današnje naznanilo.

(Roparje), ki so dalj časa vznemirjali prebivalce okoli Krškega do Šentjerneja, so pretekle dni ujeli. Načelnik je bivši občinski sluga šentjernejski.

(Strela) ubila je 12. t. m. v Birčni vasi neko dekle.

(Premovanje konj na Kranjskem). Leta 1903 se bodo delila državna darila (gotovina, srebrne svetinje in priznalni diplomi) za kobile z žrebetom, za mlade kobile ter za žrebice v naslednjih postajah: 8. avgusta v Postojni za žrebecarniško, dné 11. avgusta v Skofelji, 12. avgusta v Kamniku, 13. avgusta v Kranju za mrzlokrvno, 14. avgusta v Ribnici, 17. avgusta v Trebnjem, 20. avgusta v Št. Jerneju

za žrebčarniško in 2. sept. v Lescah za mrzlokrvno pleme. Skupno se razdeli 3385 kron in 66 srebrnih svetinj. V Št. Jerneju se razdeli 26, v Lescah 15, v Postojni 14, v Skofelji 13, v Kranju in Trebnjem po 12, v Kamniku in Ribnici pa po 9 daril. Pogoji za obdarovanja so označeni v tozadevnem vladnem razglasu.

(Pri mestni hranilnici v Novem mestu) je v poslovnem letu 1902 denarni promet narasel za K 662.140.— na K 3.976.628.35. V l. 1902 je vložilo 3068 strank K 923.952.57 in dvignilo 2222 strank K 736.421.38. Novih knjižic se je izdalo 1201, vničilo pa 675. Na hipoteke se je izposodilo v 153 slučajih K 211.890.—. Dolžniki so vrnili K 88.981.24. Občinska posojila, ki so znašala l. 1901 K 101.000.— so se po odplačilu v znesku K 1.175.50 znižala na K 99.824.50. Menjični eskompt povzdignil se je z K 154.573.40 na stanje 31. decembra 1902 z K 180.247.— za K 25.673.60. Vrednostnih papirjev se je nakupilo za upravno imetje za K 206.165.52 za rezervno pa K 15.152.—. Vrednostni papirji upravnega imetja znašajo po kurzu 31. decembra 1903 letos K 366.025.55. Stanje vrednostnih papirjev rezerve znaša K 53.596.50. Čisti dobiček l. 1902 znaša pri upravnem imetju K 16.093.67 in pri rezervi K 4.026.97 skupaj torej K 20.120.64, ki se pridene rezervni zakladi, katera narase na K 71.394.20.

(Vodnjak na mestnem trgu) je izginil. Dne 19. maja so ga začeli podirati. Bil je postavljen v spomin 500letnice Novega mesta.

(Oddaja lovskih pravic). Od okrajnega glavarstva se daje na splošno vednost, da se bodo lovi selskih občin 1.) Mirna Peč, Orehovica, Sv. Peter, Prečna, Novo Mesto, Čermošnjice, Bela Cerkev, Brusnice in lastni lov Novega Mesta, ležeč v občini Prečni, v zgornji vrsti oddali v zakup pri tukajšnjem uradu dne 23. junija 1903 z začetkom ob 9. uri dopoldne, 2.) lovi selskih občin Ambrus, Ajdovica, Dvor, Smuka, Zagradec in Žužemperk, v navedeni vrsti pa v Žužemperku na uradnem dnevu dne 16. junija 1903 z začetkom ob 2. uri popoldne in sicer vsi ti lovi za čas od dne 1. avg. 1903 do vstetega dne 31. julija 1908 potom javne dražbe. Najemne pogoje zamore vsakdo pozvedeti pri tukajšnjem uradu v uradnih urah ali pri javni dražbi pri dotičnem komisarju.

C. kr. okrajno glavarstvo Rudolfovo, dne 27. maja 1903.

—X—X—X—

Za spominsko ploščo † P. P. Ladislava in Florentina Hrovat so doslej darovali p. n. gg.:

Ivan Štrukelj, župnik v Zg. Tuhinju, 10 K; Jernej Hribar, župan v Zg. Tuhinju, 10 K; Srečko Malenšek, nadučitelj v Zg. Tuhinju, 5 K; Ivan Lavrenčič, dekan v Kamniku, 20 K; Anton Mezeg, župnik v Spitališču, 11 K; Jurij König, župnik na Vinici, 10 K; Anton Jamnik, župnik v Sorci, 4 K; Janez Rožman, kapelan na Hajdinu pri Ptuj, 5 K; Josip Levičnik, nadučitelj v Železnikih, 2 K; Krispin Bonetti, zasebnik v Železnikih, 4 K; Janez Krajec, lastnik tiskarne v Novem mestu, 20 K; Franc Zoré, šolski vodja v Šmartnem pri Kamniku, 5 K; zbirka čč. gg. duhovnikov o priliki konference v Šmartnem pri Kamniku, 16 K; Leo Vltavsky, c. kr. artil. stotnik na Dunaju, 4 K; Gašper Križnik, posestnik v Motniku, 2 K; Davorin Vukšinič, oskrbnik nem. vit. reda v Metliki, 2 K; Uršula Hribar, posestnica v Zg. Tuhinju, 5 K; Stefan Slapnik, posestnik v Velikem hribu, 10 K; Josip Gregorič, župni upravitelj pri Sv. Treh Kraljih, 2 K; Karol Jančigar, župnik v Dobrničah, 10 K; Janez Zabukovec, župnik na Jesenicah, 10 K; Jožef Vrankar, kurat na Ustju, 10 K; Franc Šubelj, trgovec v Kamniku, 3 K; Ivan Kramar, beneficijar na Vačah, 4 K; Val. Knavs, vikar v Logé (Goriško), 10 K; Marija Lukanc, prodajalka v Ljubljani, 2 K; Slavno predstojništvo frančiškanskega samostana v Kamniku 20 K; mil. g. stolni prošt dr. Ivan Kulavie v Ljubljani 8 K; Ivan Rozman, prelat, mestni župnik v Ljubljani, 4 K; dr. Andrej Karlin, stolni kanonik v Ljubljani, 3 K; dr. I. Koren, stolni kan. v Ljubljani, 3 K; M. Kajdiž, stolni kan. v Ljubljani, 2 K; Fr. Ferjančič, mestni kapelan v Ljubljani, 2 K; dr. Josip Marinko, c. kr. gimn. prof. v Novem mestu, 2 K; dr. Fran Detela, c. kr. gimn. ravnatelj v Novem mestu, 4 K; Simon Lomšek, nadučitelj v pok. v Cerkljah na Dolenjskem, 2 K; Martin Kerin, župnik v Strugah, 4 K; Primož Matjan, gostilničar na Lazih, 4 K; Janez Zavasnik, lesni trgovec v Zg. Tuhinju, 10 K; Franc Drole, posestnik v Malemhribu, 3 K; Jernej Slapnik, posestnik na Selih, 4 K; slavni odbor „Slovenske Matice“ 100 K.

Veledušnim darovalcem, posebej še slavni „Slovenski Matici“: Preiskrena hvala! — Vsak nadaljnj prispevek v proslavo vrlih učenjakov hvalžno vsprejme odbor za spominsko ploščo.

V Zg. Tuhinju, dne 8. junija 1903.

Pavlina Rusova, blagajničarka.

Umrli so:

1. jun.: Štravs Jera, bivša šivilja, 50 let, epilepsia, št. 182.
6. jun.: Rozman Marija, krojača hči, 1 dan, življenska slabost, št. 124.

Loterijske številke.

TRST,	30. maja	65	64	49	8	42
GRADEC,	6. junija	55	40	57	88	48
TRST,	13. "	39	84	54	6	87

Tržne cene dne 8. junija 1903 v Rudolfovem.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	13	—	Leča	11	04
Rž	12	36	Bob	10	40
Koruzna	11	04	Ajda	11	04
Oves	6	83	Proso	11	71
Ječmen	10	40	Soršca	12	68
Krompir	5	20	Lan	—	—
Fižol	11	04	Jajca po 9 za 40 vinarjev.		
Grah	11	04			

IZJAVA.

Midva podpisana Matija Ausenik in Uršula Ausenik v Novem mestu, preklicujeva s tem vse žaljive besede, katere sva govorila o g. Leopoldu Kopaču v Novem mestu, kot nerisnične in obžalujeva, da sva ga žala.

NOVO MESTO, 3. junija 1903.

(145)

Matija Ausenik, Uršula Ausenik.

Mestna hranilnica v Novem mestu

objavlja, da se vsled odborovega sklepa od 13. maja 1903 od začetka junija nadalje

ob nedeljah ne bo uradovalo.

(125—3)

Ravnateljstvo.

Kovačnica

na Mirni, Dolenjsko, na prav dobrem prostoru, kjer je vedno veliko konj za kovati, z dvojnimi ognjem in z vsem kovaškim orodjem; zraven je tudi stanovanje za oženjenega kovača; vse skupaj se da 1. julija 1903 v najem. Ker je ta prostor prav dober in je vedno veliko dela, bode najemnik gotovo zadovoljen, kakor je bil še do sedaj vsaki. — Več pove gospod Ivan Aussenik na Mirni (Neudegg) na Dolenjskem.

Išče se

Franc Papež iz Broda pri Novem mestu. —

Odšel je pred osmimi leti na Hrvaško ter se več ni vrnil. Njegova mati, katera bolna leži, ga želi še enkrat videti. — Ako kdo vé o njem, se prosi, da ga opozori na materino željo.

(142—1)

UČENEC,

kateri ima veselje do kovaške obrti, od 14 let star naprej se takoj sprejme pri Antonu Kocjanu v Št. Vidu pri Zatičini. (144—1)

Kolo za dame („Styria“)

skoraj popolnoma novo

je na prodaj. — Kje, pove upravništvo „Dol. Novic“. (120—3)

UČENEC se takoj sprejme, kateri ima veselje do pekarske obrti ter naj bode 15—16 let star. — Kje, pove upravništvo „Dol. Novic“. (277—15)

UČENEC,

kateri ima veselje do mizarske obrti, od 14 let star naprej, se takoj sprejme pri Jernej Sitarju, mizarju na Drski pri Rudolfovem.

Stanje vlog 31. dec. 1902:

čez 9 milijonov kron.

Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje:

Preje: Gradišče št. 1,

Denarni promet v l. 1902:

čez 32 milijonov kron.

LJUDSKA POSOJILNICA

sedaj: KONGRESNI TRG št. 2, I. nadstropje

sprejema hranilne vloge vsak delavnik
od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan
ter jih obrestuje po _____

4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$

brez kakega odbitka, tako, da sprejme
vložnik od vsacih vloženih 100 K čistih
_____ 4 K 50 h na leto.

Stanje vlog 31. decembra 1902: 9,501.351 K 52 h. Denarni promet v letu 1902: 32,596.882 K 65 h.
HRANILNE KNJIŽICE se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. —
Za nalaganje po pošti so poštno-hranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dné 1. januarija 1903.

(136—1) Dr. Ivan Šusteršič,
predsednik.

Josip Šiška, knezoškofijski kancelar,
podpredsednik.

Odborniki:

Anton Belec, posestnik, podjetnik in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano. — Josip Jarc, veleposestnik v Medvodah. — Dr. Andrej Karlin, stolni kanonik v Ljubljani. — Karol Kauschegg, velepos. v Ljubljani. — Matija Kolar, župnik pri D. M. v Polju. — Ivan Kregar, načelnik okr. boln. blag. v Ljubljani. — Francišek Leskovic, zasebnik in blagajnik „Ljud. pos“. — Karol Pollak, tovarnar in pos. v Ljubljani. — Gregor Slibar, župnik na Rudniku. — Dr. Aleš Ušeničnik, profesor bogoslovja v Ljubljani.

Na prodaj v Trebnjem

(137—1)

velik hlev,

36 m dolg in 10 m širok, ki je pokrit z opeko in je v prav dobrem stanu. Iz hleva se lahko prenaredi hiša s stanovanjem. Okoli hleva je lep sadni vrt, ki obrodi na leto za 40 do 50 veder sadnega mošta. Ker stoji na vrtu tudi ledenica in sicer ravno zraven „becirka“ je ta prostor jako pripraven za gostilno. Na vrtu je krme od 60 do 65 centov. — Natančneje se izvé pri g. Ignaciju Sladinu v Dol. Kronovem št. 3. pri Beli cerkvi, Dolenjsko.

Žagar za tavoločno žago

se išče, isti je samostojen in dobi dobro plačo od kosa. — Ponudbe sprejema Pavel Potiorek, pošta Trbovlje. (140)

Lepa stoječa detelja

na kapitelskem hribu — prva košnja ali pa za celo leto je po zelo nizki ceni na prodaj. — Več se izvé v Rudolfovem. Arkotova ulica štev. 212. (139)

RAZSTAVA

tvrdke **Singer Co.**, delniške družbe za šivalne stroje
v Ljubljani

v zvezi z brezplačnim naučnim tečajem za vezenje

se vrši v gostilni gosp. Jakšeta „pri Slonu“ v Novem mestu, Ljubljanska cesta št. 35
od 1. do 15. julija 1903

Vstop prost.

Nad 3000 filijalk po celem svetu.

Z velespoštovanjem

Singer Co.,

delniška družba za šivalne stroje, Ljubljana, Sv. Petra cesta 4.

Stroje

za mlatit, žito čistit, slamo rezat, gepeljne, klinje, trombe in cevi, žage, jermena in druge potrebščine se najbolje in najceneje kupi v zalogi

Fran Zeman-a, Ljubljana,

 Poljanska cesta št. 24.

(236—19)

Padavica (božjast.)

Kdor trpi na padavici, krčih in drugih nervoznih boleznih, zahteva naj zvezek o teh boleznih. Dobi se zastoj in poštne prosto pod naslovom Schwanen-Apotheke, Frankfurt a. M. (241—18)

Pozor! (14—11)

Kupujem ženske lase, odrezane, izpadle in zmešane. Plačam po najvišji ceni.

Izposojujem tudi vlasulje (Baroke) po nizki ceni.
Ivan Svetec, brivec (Glavni trg, nasproti mestne hiše.)

Lepo posestvo z gostilno je na prodaj na Drski poleg Novega mesta.

Hiša ima 5 sob, klet in dve kuhinji. Poleg hiše je: pod, hlev, vodnjak, gostilniški in sadni vrt, „Lawn tennis“, njive in hosta. — Cena izve se v upravnistvu „Dol. Novic“.

Učenec

poštenih starišev se sprejme v poduk za vrvarski obrt pri gospodu
(132—2) **JOŽE AVSEC-u v Rudolfovm.**

Hiša v Dol. Straži

na lepi priliki z dobro urejeno prodajalno se odda v najem ali se pa tudi z blagom vred iz proste roke proda. K hiši spada tudi štala, svinjak, njiva in nekoliko sadnega drevja pri hiši. — Več pové upravnistvo tega lista. (133—2)

Male in velike podobe v lepi izberi za

prvo sv. Obhajilo,

v prodajalni J. Krajec nasl. v Rudolfovm.

Mesarskega vajenca,

poštenega 15 do 16 let starega sprejme takoj pod ugodnimi pogoji Josip Hrovat ml. Žužemperk št. 7. (138—1)

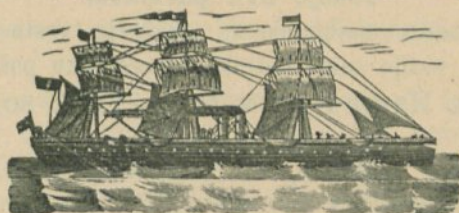
Prav dobro (130—2)

VINO

ima od 26 do 32 h za liter, vodstvo kmetijske šole na Grmu na prodaj.

Odda se vsaka množina od 56 litrov naprej.

Za
v Avstriji

koncesijo-
vano

francosko prekmorsko družbo

„Compagnie generale Transatlantique“

Edina direktna in najkrajša črta
poštnih brzoparnikov, ki prevažajo zanesljivo,
brez prelaganja, samo 6 dni

iz Havra v Newyork.

Za vožnje tu- in inozemskih železnic, za navadna in okrožna potovanja in prireditve romarskih vlakov,
daje pojasnila in veljavne vozne liste

edina oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6

blizo znane gostilne „pri Figabirtu“. (800—15)

Deček

14 let star, od dobrih starišev, slovenskega in nekoliko nemškega jezika zmožen se takoj sprejme v trgovino mešanega blaga pri Antonu Verbič v Sevnici ob Savi.

Istotam se bode sprejel meseca avgusta pomočnik, kateri je v usnju izvežban. (115—3)

Naznanilo preselitve.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da se s 1. junijem preselim iz sedanjega stanovanja v Luserjevi hiši št. 47. v hišo g. Seidl-na na Florijanskem trgu, tako imenovana „stara davkarija“ ali „Steueramt“.

Uljudno prosim, naj bi me blagovolili moji častiti odjemalci tudi v tem stanovanju obiskovati ter mi svojo cenjeno naklonjenost nadalje ohraniti, ker zagotavljam vsikdar najboljše postrežbe.

Imel bodem v vedni zalogi najboljše

istrsko vino ,

katero sem ravnokar v veliki množini dobil, ter bodem isto oddajal liter od 24 vinarjev naprej; nadalje imam več vrst pristnega in dobrega žganja ter zalogo Puntigamskega piva.

Velespoštovanjem udani

(135—2) **Anton Jakaz, v Novem mestu.**

Imam še tudi več okenj in vrat po vredni ceni za prodati.

Dolenjsko kletarsko društvo

v Novem mestu

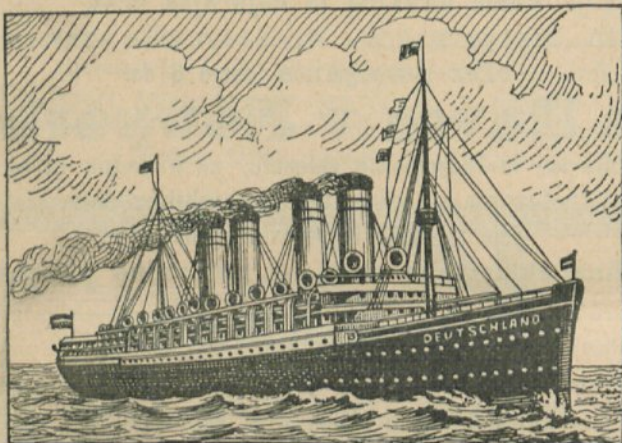
ima na prodaj fina, pristna, dolenjska bela in rudeča vina.

Oddaja jih v vsaki množini nad 56 litrov.

Največja in najstareja parobrodna družba na svetu poseduje 279 parnikov,

Najvarnejše, najhitreje in največje vrste velikanskih parnikov, ki vozijo samo potnike in cesarsko pošto iz Hamburga v Novi-York so:

Deutschland	212 m dolg.	Fürst Bismark	200 m dolg.
Auguste Victoria	168 " "	Columbia	140 " "
Moltke	160 " "	Blücher	160 " "
Pennsylvania	171 " "	Pretoria	170 " "
Graf Waldersee	170 " "	Patricia	171 " "
Palatia	140 " "	Phoenicia	140 " "
Batavia	152 " "	Belgravia	152 " "
Bulgaria	152 " "	Armenia	170 " "

Hamburg-Nowi-York le 6 dni.

Vozne karte po predpisanih najnižjih cenah prodaja ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena agentura

Hamburg-Amerika Linie

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 31, takoj na desno od juž. kolodvora, ob progi električne železnice. (293-14)

Izvrstno

Vino

domaćega pridelka je na prodaj v grajsčini Bajnof p. Rudolfovem, liter po 16 krajcarjev.

(44-9)

Najprimernejša
darila
za sv. birmo.

Nizke cene!

Alojzij Rajec,

zaloga ur, zlatnine, srebrnine in optičnih predmetov
v Rudolfovem, glavni trg 85.

priporoča slavnemu p. n. občinstvu, posebno častiti duhovščini ter gg. uradnikom, kakor tudi gg. botrom in botram

o priliki bližajoče se sv. birmo

svojo bogato zalogo najraznovrstnejših zlatih, srebrnih in nikelnastih žepnih ur in verižic, stenskih ur z nihalom in budilnic, zlatih in srebrnih prstanov, uhanov itd.

Cenik žepnim uram:

Najfinejše nikelnaste ure s ključem	od glđ. 2:30 do 5:—
" " " remontoir	" " 2:35 " 5:50
" srebrne " s ključem	" " 3:— " 8:—
" " remontoir	" " 4:— " 9:—
" iste z dvojnimi oklepom	" " 5:— " 20:—
" zlate ure za dame	" " 13:— " 60:—
" zlate ure za gospode	" " 25:— " 200:—

Amerikanske budilke po glđ. 1:50, fine garantirane po glđ. 2:20.

Poštna naročila se točno izvršujejo.

Stara zlatnina in srebrnina se po najvišjih cenah plačuje.

Slavno občinstvo uljudno vabim, si mojo zalogo o priliki ogledati, brez da bi bil kdo primoran kaj kupiti. (2-6)

EKSPORT VINA.

Imam v kleti izvrstno istrijansko vino — črno in belo od 30 do 50 vinarjev postavljeno na tukajšnji državni kolodvor. Ravno tako domačo rakijo (vinsko žganje) po 120 do 160 vinarjev. Za pošteno pristno vino in solidno postrežbo se jamči.

Ivan Pujman, producent in eksport vina,
(39-9) Vodnjan, Dignano Istra.

Najpripravnejše, najkoristnejše
darilce za
sv. birmo,
je lepa molitvena knjižica.

Molitveniki v največji izberi, kakor tudi druge mične stvari za birmanski spomin se dobivajo pri
J. Krajec nasl. v Rudolfovem. (108-4)